

र

१) m. = तीक्ष्णा und दृश्य (वाक्य) H. an. 1, 11. MED. f. 1. love, desire; speed WILSON nach EKĀKSHARAK. — 2) f. a) रौ = विश्रम und दान Ekāksharak. im CKDr. = कास्त्रन CĀBDAR. ebend. — b) f. रो = गति CĀBDAR. im CKDr. — 3) n. = तेजः Glanz: रे (so ist zu lesen) तेजः सत्त्वं तुष्टय दलितं पद्मयाधुना। रंडलेति च ते नाम द्वापरते भविष्यति || Verz. d. Oxf. H. 74, a, 25.

रंसु (von रन् रण्, रंसु Padap.; auf रम् zurückgeführt Nir. 6, 17) adj. erfreulich, ergötztlich; adv.: स चित्रेण चिकते रंसु भासा RV. 2, 4, 5. = रमणीयेषु Sā. Zur Bildung des Wortes vgl. दृनुं und धैनुं (von दृक्) brennend RV. 2, 4, 4. 10, 113, 4; vgl. RV. Pāt. 4, 41.

रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) hat (रंसुजिह्वा (रंसु + जिह्वा) adj. der eine angenehme Zunge (Stimme) होता लिरप्यरथा रंसुजिह्वा: RV. 4, 1, 8. = रमणीयेषु Sā.

रंकु, रंकति (गति) Dhātup. 17, 83. Naigh. 2, 14. Nir. 9, 11. कृप्तिः मुराष्ट्रेषु रंकतिः प्रायमध्येषु गमिमेव वार्यः प्रपुज्ञते Pat. in Mahābh. S. 62. rinnen machen; med. rinnen, rennen: लमुत्सौ मृत्युभिर्बद्धानां श्रंकु उधः पर्वतस्य वर्णिन् RV. 5, 32, 2. स रंकत उरुग्रापस्य बृतिम् 9, 97, 3. (धारा) रंकमाणा व्याख्ययु वारं वाङोवे (धावति) 100, 4, 110, 3. वरंकत पद्माभिः कुकुञ्जान् 10, 102, 7. act. in der Bed. des med.: न रंकाश्चकुञ्जं रम् Bhātt. 14, 98.

— caus. = simpl.: वाङे अक्षिं रंकयतः: RV. 1, 85, 5. तस्येद्वत्ता रंकयत श्राशवे: 8, 19, 6. 10, 113, 6. वातस्य रंकितस्यामृतस्य योनिः Kauç. 49.

रंकयति (v. i. वंकयति) sprechen oder leuchten Dhātup. 33, 123.

— intens. partic. रंरक्षाणी एिलें, एिलिं RV. 1, 134, 1. श्राशो न रुद्यो रारक्षाणा: 148, 3. तदृच्छैदिन्नो रारक्षाणा श्रासाम् 10, 139, 4.

रंक = रंक्स in वातंरंक.

रंक्स (von रंक्) Unid. 4, 213. n. Schnelle, Geschwindigkeit AK. 4, 1, 1, 59. H. 494. Hal. 2, 288. देवगन्धर्ववाक्षः) न कीपते च रंक्सः MBh. 1, 6484. नावमारुत्सु रंक्सा Rāga-Tar. 8, 84. Bhāg. P. 5, 14, 29 (nach dem Comm. adj. = शीघ्र). 7, 8, 33. श्रस्फुरंक्सा 4, 5, 5. श्रमक्षु 19, 27. श्रति-भस्तरं 5, 17, 9. वब्रं 6, 11, 21. मारुतस्य Rāgh. 2, 34. मनसा कार्यसिद्धा वराहिगुणरंक्सा Kumāras. 2, 63. कालं MBh. 4, 27, 3. कालेनाव्यक्त-

रंक्सा 1, 4, 16. 5, 23, 2. कालेन गभीररंक्सा 1, 3, 18. तार्ह्यमारुतं MBh. 1, 5886. गृहानिलं 7, 1605. R. 5, 1, 32. मनोमारुतं MBh. 1, 897. 3, 12027. मनों Hāriv. 8895. मनसा ममरंक्सः Kumāras. 6, 36. so v. a. impetus, Hestigkeit, Feuer: वासुदेवाङ्गुन्ध्यानपरिवृक्षितरंक्सा। भृत्या Bufo. P. 1, 15, 29. ज्ञानविरागं 4, 22, 26. घन्योऽन्यसदर्शनरुषं 10, 82, 14. so v. a. मूदम् (nach dem Comm.) 4, 24, 28. als Beiw. Čiva's (die personifizierte Geschwindigkeit) MBh. 14, 195. 212. Vishṇu's Hāriv. 14141. — Vgl. श्रतिं, वातं.

रंक्स am Ende eines adj. comp. = रंक्सः तुर्गमेनोमारुतरंक्सैः Hāriv. 6198.

रंक्सै (von रंक्) f. 1) das Rinnen, der rinnende Strom: पवस्त्र देववीरति पवित्रं सोमं रंक्सा RV. 9, 2, 1. 6, 8. 106, 13. पुनानस्य संपर्ती पत्ति रंक्सैः 86, 47. — 2) das Rennen, Jagen, Eile, Flug Nir. 10, 29. विव्यचद्भेदा रंक्सैतो न रंक्सा RV. 10, 96, 4. 93, 3. 178, 3. यस्ते शोचयो रंक्सै जातवेदो यान्मिरापूषासि दिवमुत्तरितम् AV. 18, 2, 9. पूज्ञा रंक्सा VS. 6, 18. Cat. Br. 3, 8, 2, 22.

रंक्, राक्षयति (आस्वादने) Dhātup. 33, 63. राक्षयति मोट्कं बालकः Durcād. im CKDr. — Vgl. रंग्, रथ्, लक्, लग्.

रंक् gaṇa शाहिउकादि zu P. 4, 3, 92. m. the sun gem; crystal; a hard shower WILSON nach Cābdārthak.

रंका f. eine Gattung des leichteren Aussatzes (जुक्रकुष), auch zu den तुद्रोग gezählt, Suçra. 1, 268, 4, 209, 13, 292, 10, 294, 18. Čārīg. Samu. 4, 7, 65.

रंकार m. der Laut र् R. 3, 43, 35. Verz. d. Oxf. H. 99, a, 16.

रंका m. N. pr. eines Mannes Rāgā-Tar. 5, 423. 6, 170. 197. 204. 233. 324. °जया Bez. einer von ihm errichteten Bildsäule der Čri 5, 425. An zwei Stellen bei Tukra रंका gedruckt.

रंका (partic. von रंक्) 1) adj. a) gefärbt AK. 3, 4, 14, 82, 6, 8, 45. H. an. 2, 189. MED. f. 48. धूमं Čat. Br. 6, 3, 1, 26. वासस् Āçv. Gr̄h. 1, 19, 11. Čāñkh. Gr̄h. 1, 11. M. 10, 87. 12, 66. लाक्षा Kauç. 76. °कुम्भ 84. °पायपस शाप्य. Br. 5, 2. तेन रंका P. 4, 2, 1. — b) roth AK. 1, 1, 4, 24. H. 1393. 49. H. an. MED. Hal. 4, 48, 2, 282, 3, 58. °कृष्ण Čāñkh. Gr̄h. 1, 12. कूटानि धातु-रंकानि MBh. 1, 1172. °शमशुशिरेरंक् 5929. श्रोक इव रंका: 5, 7154. कुरु-